

[Finansministeren.]

forstaar ikke, hvorfor han da vil sige det ude i Landet. For hvad skete der ved dette Møde? . . . (Christmas Møller: Ja, hvad skete der?). Nej, det skal det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke faa at høre om, hvad der dør blev drøftet, det skylder vi ikke det ærede Medlem Regnskab for. Men naar det ærede Medlem Hr. Krag vil sige, at han kun fik en Sludder for en Sladder, vil jeg dertil sige, at vi drøftede Mulighederne og var enige om Vanskelighederne. Og saa spørger jeg nu, naar det ærede Medlem her i Dag taler om, at det er saa let at anvise Vejene: hvorfor har det ærede Medlem indtil Dato ikke anvist den Vej, man skulde gaa? hvor mange Millioner mener man der af Staten kan sættes ind paa den Opgave at konvertere Obligationer?

Jeg tror, at man bør bemærke sig, hvad Venstres Sekretariat siger i en Artikel, man har udsendt, og som taler meget beroligende: lad nu være med de bombastiske Taler om den store Fordel, man opnaar ved en Konvertering eller Rentenedsættelse, det er et ømtaaligt Spørgsmaal, som man skal være meget forsigtig med at drøfte. Jeg tror, at man fra visse Sider gjorde vel i at tage disse Ord til Indtægt og at drøfte Spørgsmaalet mere i Stilhed end for aabent Tæppe. Jeg tror, at alle vil være mest interesserede deri.

Det ærede Medlem Hr. Krag har sagt, at Landbrugets Gæld til Banker og Sparekasser andrager 2 200 Mill. Kr., og 1 pCt. Rentenedsættelse for disse 2 200 Mill. Kr. vil betyde en Rentelettelse for Landbruget paa 22 Mill. Kr., og saa spørger det ærede Medlem Hr. Krag, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og vist ogsaa det ærede Medlem Hr. Hasle og flere andre: hvad er der sket paa dette Omraade? der er ingen Ting sket, siger man, her kunde der være ydet Landbruget en stor Hjælp, hvis man i Banker og Sparekasser havde fulgt Lovens Bestemmelser. Ja, Loven traadte i Kraft den 1. Maj, og en Nedsættelse af Indlaansrenten kunde vel ikke finde Sted til Juni Termin, da der kun var godt en Maaned til denne; en Nedsættelse af Udlaansrenten vil vel heller ikke virksomt kunne træde i Kraft før December Termin.

Naar jeg havde sagt, at naar ikke der er kommet Klager, har man vel fulgt Loven, saa mente det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at det var en for let Behandlingsmaade; han kendte mange Tilfælde, hvor Banker og Sparekasser ikke har fulgt Loven. Jeg siger til de ærede Medlemmer, som kender

saadanne Tilfælde: vær saa venlig at meddele Ministeriet det, saa skal Sagen blive undersøgt pr. omgaaende; men jeg gentager, at ingen kan vel vente, at den effektive Rentenedsættelse skal finde Sted før til December Termin saavel for Indlaan som for Udlaan, og naar den Tid kommer, tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Hasle, som var skuffet over, at Rentelovens Bestemmelser ikke var blevet overholdt, vil se sin Skuffelse forsvinde. Med det Kendskab, som vi indenfor Ministeriet har til disse Forhold, har vi ingen Grund til at tro, at Banker og Sparekasser ikke saavel for Indlaansrentens som for Udlaansrentens Vedkommende vil følge Lovens Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Krag vendte sig stærkt mod Forslaget om Beskatning af Renten. 35 Mill. Kr., sagde det ærede Medlem, er mere end hele Formueskatten til Staten, og det ærede Medlem, der ikke selv kunde finde stærke Ord nok om dette Forslag, drog frem en Udtalelse af den tidligere Finansminister N. Neergaard, der om et lignende Forslag skulde have udtalt, at det var det mest ondartede Forslag, man kunde tænke sig, og saa føjede det ærede Medlem Hr. Krag til: denne Udtalelse gælder ikke mindre om det foreliggende Forslag, hvor Skatten er 4 Gange saa høj som efter det Forslag, der blev forelagt den Gang.

Jeg spørger: er der nu nogen Grund til at bruge saa stærke Ord? er det Forslag, der forelægges her; saa frygteligt i sine Virkninger? Jeg kan forstaa, at de Konservative kan vende sig imod Forslaget; de Konservative gik jo imod Renteforslaget i Foraaret; men Venstre, der gik med til Gennemførelsen af dette Forslag, med hvilken Ret vil de tale om, at Forslaget her er af saa ondartet en Karakter?

Man taler indenfor Tinget og udenfor om Enken, den fattige Enke med de 50 000 Kr. i Formue, som nu skal beskattes saa stærkt, og man finder, at det er forfærdeligt, hvad der her sker. Lad os se lidt nærmere paa Tingene; det lyder jo altid saa godt at tale om denne Enke; naar der er Tale om en Formueskat eller en Renteskat, er det jo aldrig de store Formuer, de store Renteindtægter, man taler om, nej, dem er der ingen i denne Sal, der har Medynk med, men for at dække de store, skyder man den fattige Enke frem.

Lad os da se, hvorledes Venstre sammen med os andre, med Radikale og Socialdemokrater, i andet Tilfælde har behandlet disse fattige Enker. Lad os tage Enken, der har de 50 000 Kr. i Obligationer — det er fremdraget i et Blad i Dag. Hun har en Ind-